

La fredor i la ironia són els ulls de la vida

Si ens volem prendre seriosament la vida, ben segur que el nostre observador—perquè en el món tot és observat, doncs hi predomina el dominador comú—per més que aquest s'esforci per tal d'evitar-ho, a l'últim haurà de sentir les pessigolles de la ironia humana i li faran esterrufar el nas i ens perfilarà mitjançant la seva òptica d'una forma que, a l'ésser comprovades per nosaltres mateixos les nostres positures, serem els primers en trobar-les grotesques.

En canvi si canviem de tessitura, si ens situem en una elevació suficient així com adequada i propícia per a la contemplació del panorama, d'aquesta vasta vista panoràmica, que vol dir societat, les muntanyes, els escarpats penyals i esferridores cingleres, no ens seran res més que el panteix produït per l'enriolada ironia humana.

Elegim per punt de partida d'aquest gran teatre de la vida on s'hi desenrotlla el gran drama-còmic-social, un recer qualsevol entre bastidors, per exemple, i és suficient el reconet de la fredor, ja que per les seves condicions incòmodes, segur que la passió o entusiasme d'altre no vindrà a discutir-te el lloc.

Veuràs, a l'aixecar-se la cortina, en escena uns personatges que tots representen papers de savis; amb les seves declaracions entusiasmen l'auditori i en un dels més culminants moments, tots es desorienten, el que parlava balbucejant acaba per no saber què dir ni què fer, tots es miren, espectació a la sala, el silenci es perllonga i per últim baixa ràpida la cortina.

Tu que has romàs quiet, sol i quasi desemparat en aquell reconet humil de la fredor, has copsat amb tota integritat la comèdia un xic tràgica i fins has vist com treien de sota les taules el cos en basca d'aquell desafortunat apuntador que per causa de la fatalitat va fer quedar malament una colla de savis en plena escena.

La nostra "FARGA"

Heus ací un petit setmanari que no deixa de proporcionar una gran satisfacció a tots els amants de la cultura del nostre poble.

La bellesa dels pobles no deu entendre's per la seva situació geogràfica ni per els seus ornaments més o menys materials, sinó pels espirituals impregnats en rica cultura, demostrant una activitat i constància encaminada sempre a superar-la. I aquesta deu ésser bona part de la missió d'aquest nostre portantveu castellarenç, tan acariciat pels que, impulsats d'uns anhels de vida activa l'hi desitgem una prosperitat lloable.

Aquestes quatre pàgines de què consta el nostre setmanari, són quatre portes obertes de bat a bat, on poden entrar-hi aquells neguits més o menys saturats de ciència que busquen la pau al cor i el consol a l'esperit.

Volguem doncs propagar-lo per a re-

collir l'esplet florit dels pensaments que ens ofereixen les seves divulgacions sinceres.

El títol que encapçala aquest article res té a veure en el sentit de propietat, puix que l'he usat sols i exclusivament perquè ella (LA FARGA), recull amorosament les meves ratlles a les quals quin mesquí judici pugui apreciar-se ofereixo al públic, i això m'ha induït a fer ús de la paraula, nostra.

Ben segur que alguns lectors enterats del contingut d'algun article anterior formant-se també un judici d'unes més o menys apuntades teories, creurà de poca vàlua les meves consideracions ja siguin poc interessants o perquè, fent avinent aquí un concepte exposat en l'article temps ja publicat i titulat «Un cant a la veritat», de què la veritat amb tot i a voltes tan amarga no és més que un vàlid consell, deuré haver ferit la seva sensibilitat. I no és pas aquest el camí proposat.

Si els que esgrimeixen la ploma tinguessin per norma usar-la com a arma

de venjança no foren necessaris llibres ni periòdics. La seva intenció va més lluny i està adornada d'un sentit més noble. És que prefereixen, al contemplar unes realitats que a voltes altres no veuen, divulgar els inconvenients a l'ensens que apuntant altres mitjans de cara al públic, abans de romandre indiferents als perills que a tots ens volten.

Altres que, exposant anècdotes, records i visions d'un caire més romàntic, ens fan sentir també aquell contagi de les seves inquietuds.

La nostra FARGA conté tot això exposat pels que senten un amor al poble i que desitgen la seva tranquil·litat adornada amb pensaments florits.

Aprofitant aquestes ratlles, em permeto saludar als seus col·laboradors i trencant un mutisme el qual oprimia uns comentaris, els faig extensius envers aquells que ja fa temps es troben al front i per mitjà de la ploma ens fan viure també les seves impressions.

Com és natural, segueixo amb emoció totes les noves que aquest volguts companys, aprofitant les pàgines d'aquest setmanari, de les quals en són mereixedors per les seves divulgacions, amb la seva amabilitat ens brinden i admiro la seva constància i m'atrau el seu valor de lluitar entre dos focs; l'un de cara a l'enemic i l'altre aquell d'amor a la Pàtria, l'escalforeta d'un recordatori d'aquells pobles on han viscut la seva infantesa... d'aquells parents... d'aquells amics... i com un clam d'enyorança endolida que els fa viure més tranquils pensant en el demà i mirant de fit a fit a l'horitzó, senten uns moments de melangia, però que no els desanima pas, sinó al contrari, plens de romanticisme i d'un valor que reviu per mitjà dels pensaments, ens envien les seves impressions com una dolça carícia, com un bes de germanor que ens contagia d'amor envers la seva noblesa.

Estic ben segur que molts lectors al llegir les vostres ratlles, sentim també les vostres impressions i vivim les vostres inquietuds i sense donar-nos compte, en certs moments el caminar silenciós d'una llàgrima enterboleix la nostra mirada, sentint la nostàlgia d'una amistat que reviu sempre més forta.

Per tot això, he oregut a bé al parlar d'aquest setmanari, fer-ho també de la vostra valuosa i sincera col·laboració i aprofitant el tema incloure unes felicitacions merescudes, a l'ensens que saludar a tots els que, sense ésser col·ladors, lluiten també amb el mateix coratge guiats per uns anhels de llibertat i justícia.

QUIRZE MORERA

SILUETES DE CAMPANYA

RECORDS...

per LL. CANET I FOIX

XI

Jorns d'octubre! Jorns d'octubre...
Què teniu? Què abrigueu sota el vostre cel?

Celatges atapeits, tapissats de plom,
emblavits... transparents altres hores...

Pels camins esventats, passen matxos,
màquines, soldats que canten...

Cançons canten els rierols revifats...
els torrents que ressusciten d'un adormi-
ment letàrgic.

Dancen les fulles groguenques, se-
ques desplomades dels arbres... Salmone-
gen les herbes moridenques... despulla-
des pels primers freds...

Estridolen ferestegament les bombes,
es revel·len els fusells, brunzeixen els
avions, i les metralladores mono-ritmen
desesperants enllà... més enllà de les lí-
nies, de les trinxeres...

Una mena de somni fet realitat. Una
lluita titànica contra la tirania, contra
la invasió, contra les ambicions huma-
nes, contra la immoral, la ignorància,
la immundícia, la misèria!...

Per què aquesta set de domini, d'im-
perialisme, de submissió? És que viu més
feliç i més anys aquell que ha pogut sot-
metre un poble, l'ha pogut dominar mal
sigui destruint-lo, aniquilant-lo? Quina
és la missió que els homes tenim en a-
questa vida... impossibilitar la vida dels
altres? En nom de quina moral? En nom
de quins estaments? En nom de quins
principis?

És que aquell que tindrà més domi-
nis, aquell que haurà estat més gran cap-
dill de pobles, aquell que mal sigui em-
prant violències i violacions haurà sot-
mès a més gran nombre de parts inte-
grants de la societat, se l'hi reserva la
major recompensa, el major benestar una
volta a la tomba? Per què doncs?

És que s'ha evolucionat tant que din-
tre la mateixa evolució, dintre els temps
moderns, dintre el segle XX, és una co-
sa que dignifica, que honora l'atropellar,
matar, assassinar, destruir la propietat
d'altri, àdhuc l'ànima, la història d'altri?

És que avui s'ha targiversat la moral
i resulta que procedeix bé aquell que surt
de casa seva impulsat per l'ambició, per
baixes passions, i intenta apoderar-se
mal sigui cremant-ho, desfent-ho, d'allò
que moralment, que legalment ja mai po-
dria correspondre'l-hi... i procedeix ma-
lament aquell que és laboriós, treballa-

dor, senzill, humil i que no té altres afi-
cions que aquelles que aflueixen de les
seves senzilleses, de les seves virtuts?

* * *

Jorns d'octubre! Jorns de tardor que
passen perfumats encara per les darreres
flors de l'estiu! Jorns que porten somni
perquè abrigueu sota el vostre mantell
somnolent, tots els paisatges, tots els
camps, totes les plantes, totes les contra-
des...

Teniu una música misteriosa... hip-
nòtica! I al compàs d'ella, hi feu ballar
rítmicament les fulles desplomades dels
arbres, les il·lusions penjades o despen-
jades dels cors...

Per aquests camins estisorats barroe-
rament pels temporals, ara, cada cap al
tard, i passen les remades de bens es-
galabrades, belant llastimosament... amb
plany...

Els mulers en canvi, hi passen sen-
tats al lloc del mul cantant tots els ma-
tins... tots els capvespres... unes can-
çons de guerra... de remembrança... d'i-
ronia de la vida... Oh, la ironia de la vi-
da! La gran ironia que enlloc esflueix tan
accentuada com en les trinxeres, com en
campanya, com en la guerra!!

Un final de cançó que ara està de
moda:

«Vamos a beber, si a beber.
Vamos a apurar, si apurar...
que un día d'aquests, si d'aquests
la podem dinyar!
La podem dinyar,
la podem dinyar
la podem dinyar...
Oh... Oh... Oh... Oh...!!!
Meu!!!»

Front de Terol - Valdeconejos, octubre
del 1937.

TEMES D'AGRICULTURA

Els climes

(acabament)

Pot distingir-se en Europa, set re-
gions de cultiu i són: la canya de mel a
la regió calenta. El taronger a la regió
càlida; l'olivera a la regió suau; la vinya
en la regió semi-seca; els cereals, tem-
perada i un poc humida; la dels farratges,
humida; i la dels boscos destemprada.

S'observa que en regions extremes pre-
dominen els cultius llenyosos o d'arbres,
quines arrels s'internen al subterra. Tot
seguit els arbustius o arbusts; i entremig
els herbacis, que viuen en la superfície
de les capes de la terra o de treball. Les
plantes cereals s'estenen o s'esparramen
providencialment per totes les set regions
i els farratges amb més o menys franque-
sa, segons els graus d'humitat.

A Espanya, la sèrie de serralades que
la travessen i l'elevació de la seva part
central, ocasionen irregularitats de tem-
peraments diversos i augmentades enca-
ra pels climes de les localitats, fa que les
regions de cultiu més que ordenades per
zones horitzontals, semblen salpicades i
distribuïdes.

De terres n'hi han de tantes propie-
tats de cultiu que àdhuc hi han climes
enterament incultius. D'altres que fins
podran recol·leccionar dues collites de
raïms o de d'olives a l'any.

Aquests climes de dues collites, po-
den donar gràcies a la calor extensa que
aquella terra el clima hi afavoreix. Molts
cultius aquí i altres països podem fer
moltes collites a l'any, però, aquestes
collites, no són de tanta importància com
dues collites de raïm i d'oli i molts d'al-
tres cultius com tarongers.

Ara examinem de quants climes de
distintes classes completen el nostre pla-
neta.

Els climes en el món són bons, excepte
els climes on s'hi perd la salut; fora
d'aquests, és bo que els climes no siguin
iguals.

Nosaltres del d'Ibèria, no en podem
estar mal contents, tota vegada que és
favorable i moderat.

AGUSTÍ RIFER VILA

Avis

El que el passat diumenge, vagi des-
cuidar-se en el lloc conegut per la «Ca-
dena», un sarró de caçador contenint di-
versos atuells, pot passar per aquesta Ad-
ministració on li serà retornat.

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Galeria Literària

LA SANTA ESPINA

Som i serem gent catalana,
tant si es vol com si no es vol,
que no hi ha terra amb més ufana
sota la capa del sol.

Déu va passar-hi en primavera,
i tot cantava al seu pas.
Canta la terra encara entera,
i canta que cantaràs.

Canta Pocell, el riu, la planta,
canten la lluna i el sol.
Tot treballant la dona canta
i canta al peu del breçol.

I canta a dintre de la terra
el passat ja mai passat,
i jorns i nits, de serra en serra,
com tot canta el Montserrat.

Som i serem gent catalana,
tant si es vol com si no es vol,
que no hi ha terra amb més ufana
sota la capa del sol.

ANGEL GUIMERÀ

Una poesia... i en ella l'obra teatral (1907) *La Santa Espina*, cant immortal, que és vibració del sentiment col·lectiu i que uneix nostres cors amb la sardana...

Per a parlar-ne entrem tant sols en l'epistolari del seu autor; ens documentem i sabem el que deia en Guimerà al mestre Enric Morera.

Heus ací una carta: (*Epistolari d'en Guimerà - Recull i anotacions per Enric Cubas i Oliver*).

Barcelona, 16 novembre 1906.

Amic Morera:

Anirà molt bé lo que'm diheu: que a mitja relació del corsari començarà la música, sensa que l'espectador se'n adoni del instant en que s'insinua. Teniu rahó: és massa llarga la relació pera posarhi música en tota ella.

Vos envio la carta que'm demaneu. Cada dia estich més content de que sigueu vós qui posa la música a *La Santa Espina*.

Que sou gaire endavant? Enviemnos l'exemplar sobrer.

Vostre amic de veritat. — Angel Guimerà.

El patriarca, el geni representatiu del poble català: Angel Guimerà i Jorge Nasqué el 6 de maig del 1849 a Santa Creu de Tenerife (Canàries), de pare català i mare natural d'aquella illa. A l'edat de 7 anys vingué a Catalunya amb la companyia dels seus pares, passant temporades a Barcelona i a les terres del Vendrell.

En la seva juvenesa, les primeres composicions les escrigué en castellà, però l'historiador en Jaume Ramon i Vidales, li donà entent d'escriure en català; les seves fuetes són en la prosa i poesia, dedicant-se escriure per l'art de tàlia.

Esmement que fou director de «La Renaixença» i en ella hi publicà la majoria de les seves poesies, havent estat altament admirades. Moltes de les obres teatrals han estat traduïdes i representades a l'estranger.

En 1875 triomfava solemnement en els Jocs Florals amb un senzill accèssit i encara amb el premi extraordinari amb la poesia *Indiril i Mandoni*. L'any següent guanyà la flor natural i en els del 1877 se li concedí els tres premis ordinaris per les poesies *Cleopatra*, *L'any mil*, que hagué de llegir-se dues vegades entre entusiàstiques aclamacions, i *El darrer plant d'en Claris*. Aquesta triple victòria, fou un cas únic de la restauració dels Jocs, proclamant-lo Mestre Gai Saber. Un any més tard fou secretari i en 1878 i 1879 mantenedor.

Angel Guimerà, morí a Barcelona el 18 de juliol del 1924, però Catalunya, no oblidarà mai el poeta de les gestes pairals i del profeta de l'esdevenidor.

Federació Local de Sindicats

U. G. T.

Havent-se rebut en aquesta Secretaria General un comunicat de la Preidència del Consell Municipal, pel qual es deixa sense efecte el pagament de la quota pro-refugiats que es venia recaptant per les Juntes dels diversos Sindicats d'aquesta Federació, les mateixes reunides van acordar l'obligació que tenen tots els afiliats que es trobin **atrasats en llur pagament de fer-les efectives** fins la setmana 44. Així mateix va acordar-se per tal de subvenir les despeses d'organització i administració, augmentar les quotes de cotització, les seran de 30 centim les dones i 40 cèntims els homes a partir de la setmana 45.

Lo que posem en coneixement de tots els afiliats pels efectes consegüents.

El Secretari General,
V. BUXADÉ

Novembre del 1937.

NOTICIARI

UNA REUNIO

Convocats per la Junta del Sindicat Unic d'Oficis Varis C.N.T., el passat di lluns a la nit va tenir lloc en el Saló Popular d'Espectacles, la reunió general ordinària d'afiliats a aquella Sindical, sota la Presidència del company Didac Hernández, el Secretari Camil Carenas i el Tresorer Marian Sanarau.

S'aprovà l'acta de l'anterior, l'estat de comptes i un informe o memòria de la Junta Central.

Seguidament foren elegits els companys que havien de formar la mesa de discussió, essent nomenats Marc Criach, com a President, Joaquim Juliana, com a Secretari d'actes, i Carles Crespo, com a Secretari de paraules, els quals passaren a ocupar la Presidència de la reunió cedida pels companys que l'ocupaven al donar començ l'acte.

A continuació es passà al nomenament de la Junta i després diverses propostes que no foren acceptades pels interessats i entaulant-se ilarg debat s'arribà a la conclusió d'ésser reelegit com a President el company Didac Hernández, el qual accepta amb la salvetat de què degut al seu estat de salut, si en alguna ocasió no podia actuar el substituir el company Josep Malla, el qual es acceptat pels interessats, i l'Assemblea es pronuncia afirmativament. Com a Secretari és nomenat Joaquim Juliana i per Tresorer Gabriel Munt.

Continuant en l'ordre del dia és llegida una circular del Comitè Regional d'a-

cord amb el Nacional sobre la necessitat d'augmentar el preu del segell confederal fins a una pesseta. La Presidència veient que és justificat l'augment del preu del segell confederal, però que també les necessitats dels afiliats són cada dia més, proposa que d'ací endavant el preu del segell de cotització setmanal sigui de 40 cèntims pels homes i de 30 cèntims per les dones, aprovant-se per unanimitat.

Finalment es passa a tractar assumptes generals i es debat llarga estona una qüestió de treball d'un afiliat, fins que la Presidència es veu obligada a tallar la discussió per l'avançada de l'hora.

Desitgem als companys que formen la nova Junta un bon encert.

RECAPTACIO

PROCEDENT D'UN SORTEIG

Conforme anunciàvem en la nostra darrera edició, el producte net obtingut de la venda dels bitllets pel sorteig d'una Fragata en miniatura, ha estat el de 883'75 pessetes, quina quantitat serà destinada tot seguit a l'adquisició de material científic per les Escoles de la localitat.

Celebrem el bon resultat i disposició, felicitant a la vegada llurs organitzadors per l'èxit aconseguit.

LA CONTRIBUCIO

Ens enterem de l'edicta del Recaptador de Contribucions de la Zona de Sabadell, per mitjà de la qual els dies 8, 9 i 10 del mes que som, de 9 a 12 del matí i en lloc de costum de les Oficines del Consell Municipal, es cobrarà el quart trimestre de la Contribució Urbana i Industrial.

Fem present als contribuents que deuen haver de retirar aquells rebuts que satisfau per trimestres, així com també que els mateixos poden optar per fer-los efectius a Sabadell (Montserrat, 4) del 1 al 10 del proper mes de desembre, durant les hores de 9 a 1.

EL DIA DELS MORTS

El passat dilluns, en virtut de la diada dels morts, els Cementiris Municipals de la nostra població restaren oberts, veient-se durant tot el dia força concorreguts.

NOU HORARI

DELS AUTOS DE «LA VALLESANA»

Amb motiu del canvi d'horari acordat per la Companyia Ferrocarrils de Catalunya S. A., la Companyia d'Autoòmnibus «La Vallesana», que fa el servei actualment fins a Sabadell amb combinació amb els esmentats ferrocarrils, s'ha vist obligada també a partir del dia 2 del mes corrent a modificar l'horari que regia, pel següent:

Sortides de Castellar: Matí, 6'45, i 7'45. Tarda, 1'45, 5 i 6'30.

Sortides de Sabadell: Matí, 7'15 i 8'45. Tarda, 12'30, 2'55, 6'30 i 7'30.

Els dissabtes i diumenges a més dels indicats sortirà un cotxe de Castellar a les 11 del matí i un altre a les 8 del vespre, i de Sabadell un a les 11'30 del matí i un altre a les 8'30 del vespre.

Sortides de Ripoll del Vallès: Matí, 7'15. Tarda 1'15 i 6.

Sortides de Sabadell per Ripoll del Vallès: Matí, 8'45. Tarda, 2'45 i 7'30.

LES QUOTES EXTRAORDINARIES DELS SINDICATS

Ens assabentem de que a partir de la present setmana, les quotes voluntàries que aportaven els afiliats a les Sindicals U. G. T. i C. N. T. Locals, les quals eren entregades íntegrament al al Consell Municipal per atendre les despeses extraordinàries del Refugiats, no s'hauran de satisfer, tota vegada que el Consell Municipal per mitjà del repartiment local ja preveu les esmentades despeses extraordinàries.

MODIFICACIO

DE L'HORARI DE VENDA DEL PA

Per l'Agrupament de Flequers d'aquesta localitat, va acordar-se modificar l'horari de venda del pa, els dies que n'expedeixin, com segueix: Matí, de 7 a 12.

Tarda, de 5 a 7, llevat dels dissabtes que solament es despatxará de 7 a 1.

L'esmentat horari va començar a regir ahir.

NAIXEMENTS

Dia 24.—Josep Vera Otaola, fill d'Angel i de Conçol.

Dia 26.—Joan Garcia Silva, fill de Pere i de Josepa.

Dia 30.—Recel Sabaté Prat, fill de Josep i Francesca.

Dia 31.—Maria Navarro Escardívol, filla de Basili i d'Angela.

La nostra més cordial felicitació als pares i demés familiars.

DEFUNCIONS

Dia 30.—Ignasi Ginestós Bonet, de 69 anys casat.

Dia 3.—Maria Datsira Pujol, de 77 anys, vídua.

Dia 4.—Mònica Clariana Forrellat, de 76 anys, vídua.

Traslladem a tots els familiars dels traspassats el nostre més sentit condol.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Ramón Serratusell - Carrer Molí.

JA ETS SUBSCRIPTOR DE «LA FARGA»?